AMSTERDAMS WEEKBLAD

zaterdag 23 sept. no.15 50 ct.

INFORMATIE VAN DE ENE AMSTERDAMMER

U kunt het Amsterdams Weekblad alleen blijven lezen, als U het anderen mogelijk maakt het Amsterdams Weekblad te lezen.

Breng meer mensen op de hoogte van wat er in Uw omgeving en op Uw werk, gebeurt.
Werk mee aan de vervaardiging van de krant, bezoek de lezersvergadering, laat U in Uw krant niet zo maar iets voorschotelen.

De volgende lezersvergaderingen vinden plaats:
Zondag 24 sebtember om 11.00 uur Keizersstraat 2a 1 hoog.

Zondagmorgen 1 oktober is de lezersvergadering op 1e Jan Steenstraat 2huis.

AAN DE ANDERE....

AMSTERDAMS WEEKBLAD

Adres: Keizersstraat 2a 1 hoog
De kosten voor een abonnement bedragen ƒ 6,50 per kwartaal.
Storting op gemeente giro F5160 ten name van Fini van Feggelen onder vermelding van Amsterdams Weekblad.

tel: 763407
930302

Aan de totstandkoming van dit nummer werkten mee:
Ernest Anyas, Dicky Breebaart, Wolter Bos, Hijn Bijnen, Steef Davidson, Leo van Dorp, Josien Eissens, Fini van Feggelen, Bert Griepink, Ben Jansen, Michiel Kassies, Frans Kersbergen, Thea Klaver, Rien Knopper, Adje Leeflang, Rudi Meyer, Bert Nienhuis, Lou van Nimwegen Ko Pénal, Rie Reijmers, Rob Stolk, Albert en Dik Tuijnman, Tjebbe van Tijen, Madeleine de Vries.

BIJLMERS BOYCOTTEN

Volgens een kort geleden gedane uitspraak van wethouder Kuypers zullen de bewoners van de Bijlmer die weigeren voor 43 gulden per maand hun auto in een gemeenteparkeergarage te zetten 'met zachte hand tot gebruikt gedwongen worden'. Dit betekent instellen van parkeerverboden, verscherpte politiekontrole, nieuw kontrole systeem('rising steps') kosten:ruim 21 miljoen gulden en het aanbrengen van een gesloten tv-circuit,kosten:ongeveer 1 miljoen.

In een protestbrief aan de gemeente wijst de Onafhankelijke Bewoners Organisatie Bijlmermeer(OBO) er op dat het overgrote deel van de Bijlmers de parkeergarages al maandenlang met succes boycotten en dat de dwangmethodes van de gemeente een kostbare en zinloze zaak zijn......................

wegomleiding voor de metro

EUROMIN

ZES JAAR SOEBATTEN.

Over een week of vijf zal de gemeenteraad een voorstel van Burgemeester en Wethouders behandelen om 50 hektare grond in het westelijk havengebied in erfpacht uit te geven voor vestiging van de olieraffinaderij Euromin. Zes jaar hebben B. en W. moeten soebatten om het bedrijf naar Amsterdam te krijgen en ze zijn dan ook erg in hun nopjes eindelijk een bestemming gevonden te hebben voor de dure, braakliggende terreinen aan de Amerikahaven. Bovendien komt er nog een tankopslagbedrijf voor olieprodukten, dat de scheepvaart op Amsterdam en dus de haven ten goede zal komen.

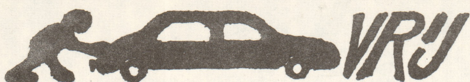
ZWAAR VEROUDERD BELEID.

Niet iedereen is echter even gelukkig met de plannen van de gemeente. Het Amsterdamse milieuwezen, dat nog lag na te hijgen van het verloren gevecht tegen het afgeven van een hinderwetvergunning voor Marbon, is inmiddels weer op de been gekrabbeld. In een brief aan de gemeenteraad, eind juli al verzonden, heeft het Comité Leefbaarheid Noordzeekanaalgebied vraagt om een deugdelijke inspraakprocedure. In dit comité dat indertijd onder een andere naam de aktie tegen Progil voerde, zijn verschillende milieugroepen vertegenwoordigd. Het wil, dat er vóór het besluit over Euromin eerst eens uitgebreid in de raad gepraat wordt over de industrialisatiepolitiek van Amsterdam. B. en W. proberen al jaren een groot complex raffinaderijen en chemische industrieën langs het Noordzeekanaal van de grond te krijgen, maar dat is een zwaar verouderd beleid. Er is van allerlei kanten, ook binnen de gemeenteraad en Provinciale Staten van Noord-Holland, tegen geprotesteerd en het is dan ook onjuist nu weer een incidentele beslissing te nemen.

30.000 HANDTEKENINGEN.

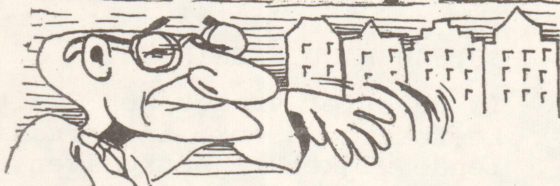
In de brief vraagt het Comité Leefbaarheid ook, in verschillende wijken bijeenkomsten te organiseren om de mening van de bevolking over de vestiging van de raffinaderij te peilen. Men zal daarbij de vieze nasmaak van de hoorzitting over Marbon nog wel achter de kiezen gehad hebben. 30.000 Mensen hebben toen hun handtekening tegen het afgeven van een hinderwetvergunning gezet, maar de gemeente weigerde, het raadsdebat wat uit te stellen toen bleek dat er op de eerste hoorzitting geen tijd was

PLEINTJE RUIJSDAELKADE VRIJ

Op dinsdag 19 september is in "De Lange Pier", Govert Flinckstr. 64, een buurtvergadering gehouden over het autovrijmaken van het pleintje aan de ruysdaelkade. Zowel uit schriftelijke reakties als uit die van de aanwezigen bleek, dat het huidige pleintje, dat door talloze auto's, waaronder vele van tweede hands-handelaren wordt bezet, zo snel mogelijk autovrij gemaakt moet worden. Om het laden en lossen t.b.v. bedrijfjes mogelijk te houden, zal er een rijbaan met geringe breedte voor één-richtingsverkeer in het pleintje worden opgenomen.
De vergadering wees hiermede het voorstel van de gemeente, n.l. algehele afsluiting van het pleintje voor de auto (onderdeel van het verkeerscirculatieplan) van de hand.)

WetenSchappelijk verantwoorde SLOOP

In 1967 is de gemeente op de gedachte gekomen om Uilenburg, Valkenburg en Rapenburg grotendeels te slopen (voorzover dat al niet gebeurd is) voor universiteits-nieuwbouw.
4 van de 5 hiervoor bestaande plannen zijn deze week te bezichtigen in de etalage van loodgietersbedrijf HERFST, Rapenburg 56. Ze zijn ontworpen door de beruchte stadsvernieler architekt van Gool, die deze keer in de rol van universiteits-stedebouwkundige optreedt. Uit deze 4 ontwerpen blijkt dat de volgende huizen het gevaar lopen gesloopt te worden:
Valkenburgerstraat 6 t/m 214; Nieuwe Grachtje 1 t/m 9; Foeliestraat 48 en 50; Nieuwe Uilenburgerstraat 1,3,25,29, t/m27 (oneven), 105 t/m 175 (oneven), 2,4,6,70 t/m88 (even) 96 t/m 116 (even); Houtkopersburgwal 2; Oude Schans 15 t/m 23b (oneven), 35 t/m 45 (oneven), 87; Oostersekade 1 t/m 8; Nieuwe Batavierstraat 2,1 t/m 15 (oneven);

JEUGD OP UILENBURG

De gemeenteraad heeft deze ontwerpen nog nooit gezien. Lammers houdt deze sloopplannen waarschijnlijk achter tot ná de verkiezingen. De werkgroep 'geen woningsloop voor universiteitsbouw' (bestaande uit binnenstadbewoners en studenten), die ook deze tekeningen van van Gool heeft opgehangen, zal de bewoners in de komende weken op de hoogte houden.

REKTIFIKATIE

In Het Parool van 8 september stond de volgende uitspraak van een Bredero-woordvoerder: "Uiteraard zijn wij bereid tot een gesprek. Met onze toekomstige buren willen wij altijd praten". De meeste mensen (ook AW) hebben deze woorden verkeerd begrepen. Niet de huidige bewoners, maar andere bouwers/spekulanten zijn de toekomstige buren van Bredero en daar valt mee te praten.

de prof. & z'n vrindje

KLAPPER B.W.

PROFESSOR STEIN EN BOITELLE

Aan de afdeling rechten van de amsterdamse universiteit loopt een klein, altijd vriendelijk lachend mannetje rond. Dat mannetje is niet zo maar een mannetje, dat is professor Stein. En wanneer dat mannetje niet samen met zijn vriendje Boitelle, een hoge piet bij het G.A.K., een dik en geleerd boek had geschreven, was hij nooit in het Amsterdams Weekblad gekomen. De Klapper B.W.(Burgerwetboek) zo heet het dikke en geleerde boek, moesten de studenten eerst kopen en leren voor hun examens. Maar dat boek kostte zo'n zestig gulden en dat vonden de studenten wel wat veel. Zeker als ze keken wat ze er voor kregen: 350 gestencilde vellen met een kaftje er om heen. Of liever gezegd: twee kaftjes, want die 350 vel waren te dik om er één boek van te maken. Toen ze aan het rekenen gingen kwamen ze er achter dat één velletje meer dan 17 cent kostte. Als het Amsterdams Weekblad ook zo gemaakt zou worden zou het niet meer dan 6 pagina's tellen en er heel wat slechter uit zien. En dan te bedenken dat het A.W. níet gesubsidieerd wordt!

MAAR 60 MILLE PER JAAR

Niet alleen de studenten vonden het te duur, ook een heleboel meesters en doctors die daar les gaven, waren het niet met de hoogte van de prijs eens. Zij gingen eens snuffelen en kwamen er achter dat het stencil gedrukt werd bij mr. Boitelle op het G.A.K. Omdat meneer Boitelle daar een hoge piet was kostte het drukken weinig: achtenenhalve gulden. Boos vroegen ze aan de schrijvers waarom het boek zo duur moest zijn. "Kijk", zeiden de geleerde mannen, "geregeld verandert er het een en ander in het recht, daarom moet er elk jaar of elke twee jaar in het geleerde boek veranderd worden. En omdat wij zo weinig verdienen (wat doe je tegenwoordig nog met 60 mille per jaar?) moeten wij het arbeidsloon wel in rekening brengen. Dat we dat werken aan het geleerde boek soms onder werktijd doen is niet zo belangrijk. Eigenlijk hoeven wij helemaal geen geleerde boeken te schrijven. O ja, en dan verdient de typiste en de mensen die de blaadjes in de goede volgorde leggen ook nog wat. En de boekhandel."

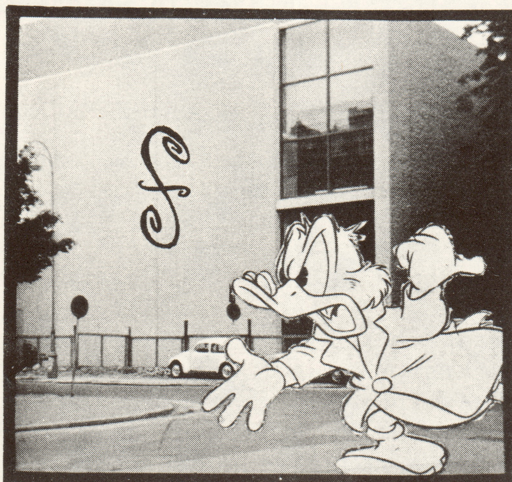
VERMEULEN VAN DE GRIMBURGWAL

De studenten wisten te bereiken dat het grote en geleerde boek van de boekenlijst werd afgehaald, zodat het niet meer verplicht was het boek gelezen te hebben (lees: gekocht te hebben). Maar het boek was eigenlijk voor studenten geschreven en het was het beste boek voor hun examen. Zodat nu ongeveer de helft van de studenten nog steeds het boek koopt. De vriendelijke professor zag al de volgende donderbui aankomen en hij dacht:"Oei, mij kennen de studenten en amice Boitelle niet. Ze worden dus het eerst boos op mij." En om de boze bui te ontwijken deed hij iets heel slims: hij verkocht zijn auteursrechten aan zijn amice. Hij mocht het duurder maken, hij mocht het goedkoper maken. Hij deed geen van beide. Hij voer er immers wel bij! Net zoals meneer Vermeulen van de Grimburgwal. Meneer Vermeulen, ook altijd erg vriendelijk, heeft daar een winkel in studieboeken. Hij had van meneer Boitelle gedaan gekregen dat hij de enige was die het boek mocht verkopen.

VERVOLG OP PAG. 12

KUNST BUNKER

Pas als je helemaal, maar dan ook helemaal niets meer weet om de verveling van een regenachtige zondagmiddag te verdrijven dan ga je naar het Museumplein. Want wie is daar nou nooit eens geweest, om oog in oog te staan met kunst, kultuur en beschaving? En bij mij draait zo'n ontmoeting dan altijd uit op het gevoel van dan verveel ik me nog liever! Want alles gaat je tegen staan. Om te beginnen die nieuwe kunstbunker naast het stedelijk museum, bestemd voor de peperdure Van Gogh-verzameling. Het lijkt het geldpakhuis van

Dagobert Duck wel. En dan dat Rijksmuseum, waar het hele etmaal bewakers met honden de voorbijgangers buiten de hekken houden, en waar de alom bekende toeristenbussen aan de lopende band in en uitladen. En overal in het gebouw menselijke waakhonden die je al aanvliegen als je je hand uit je zak haalt om op je hoofd te krabben. Want je mag niets aanraken, je moet doorlopen en vooral niet praten. Fluisteren moet je vanwege al die poen die daar hangt (oude meesters,weetuwel?)

Want kunst is handel en handel is kunst. Dat is nog sterker in het Stedelijk. Moderne kunst of gewoon handel, wat je maar wil. En je betaalt er nog voor ook. Waarvoor dan wel? Voor de ernstige kunsthoofden, die daar begrijpend rondslof-fen? Allemaal kunstkenners, uiteraard! Voor al die buitenlanders die voor je voeten lopen? Voor die grote trap waar je zo vanaf dondert als je niet uitkijkt? Voor je zere voeten van dat geloop om nog iets leuks proberen te vinden? Ik zou het niet anders weten, maar die ene gulden ben je mooi kwijt.

GEVAREN in de PLANTAGE

De buurtvereniging Plantage heeft op 11 september een antwoord ontvangen van wethouder Kuypers op de,namens de buurt, gestelde eis aan de gemeente: "direkt een voorbereidingsbesluit af te kondigen voor de Plantagebuurt om grondspekulatie en woningsloop tegen te gaan".
In zijn antwoordbriefje schuift Kuypers de verantwoording voor het nemen van een voorbereidingsbesluit af op z'n partijgenoot Lammers,zegt bij de makelaar,die de ontruimingsbrieven stuurde bezwaar te hebben gemaakt en belooft:"de verdere ontwikkelingen van deze zaak <u>nauwlettend</u> te volgen".
Ondertussen heeft spekulant De Klerk nog steeds kansen om z'n hotel- en kantoorplan door te voeren,als hij zich"beperkt" tot het slopen van de bedrijfsgebouwen (iets wat de gemeente moeilijk kan tegenhouden)en het volbouwen van het binnenterrein tussen de Plantage Middenlaan en de Plantage Muidergracht,waardoor op de duur de woningen toch weer gevaar gaan lopen.

DANK VOOR STANK

Bedankt heer Gaus, voor 't mooie gat, dat hier nu is ontstaan
in de vakantie gaat dat fijn, dan kraait er toch geen haan!
Het laatst "zaans"pand van Amsterdam viel hier ten offer,
Maar: "niet voor huizen" zegt heer Gaus, "meer poen met een
kantoor"
Bedankt, Samkalden, voor de hulp aan bank, hotels, kantoor,
die ondervonden snel uw steun en een gewillig oor!

Bedankt ook u gemeenteraad, voor wat ons is beloofd,
maar dat was voor verkiezingstijd! En we hebben 't nog geloofd!
Bedankt wethouders voor uw woord, we hebben het verstaan
U houdt de WET maar niet uw WOORD, dat weten we voortaan.
Ze beloven je een schip met goud in de verkiezingsstrijd
maar zit men eenmaal op de stoel, gaan ze méé met 't wanbeleid.

Wij kozen echt de juiste man en leefden met veel hoop,
maar zo ineens werd omgezwaaid, de motie was te koop!
Een enkeling was ons tot steun, maar was de minderheid,
de goeden gaan steeds onder weer en staken dan de strijd!
De rest kan nu de soep wel in het is één grote kliek!
Wie kiezen wij een volgend keer? Alles mag, da's POLITIEK!

Jan met de pet kan wel weer gaan, we werden wel "gehoord"
maar de praktijk bewees ook hier dat geld altijd bekoort!
De vrouwen maakten voor ons plein een goed en goedkoop plan
maar de tekening raakte spoedig zoek en niemand wist ervan.
De narwal gaat toch komen, want Gaus die kreeg zijn poen.
Dat onze buurt onleefbaar wordt, daar is niets aan te doen!

Je zag ze vallen, steen voor steen, de muren hecht en sterk
want als je flink wat geld laat zien gaan slopers wel aan
't werk.
In de vakantie gaat dat goed én met politiemacht!
Wie voor zijn buurt in opstand komt ontmoet dan brute kracht!
De firma Klein Kalkmarkt 10, heeft het plezier gerooid
en degene die een foto maakt werd met een steen gegooid.

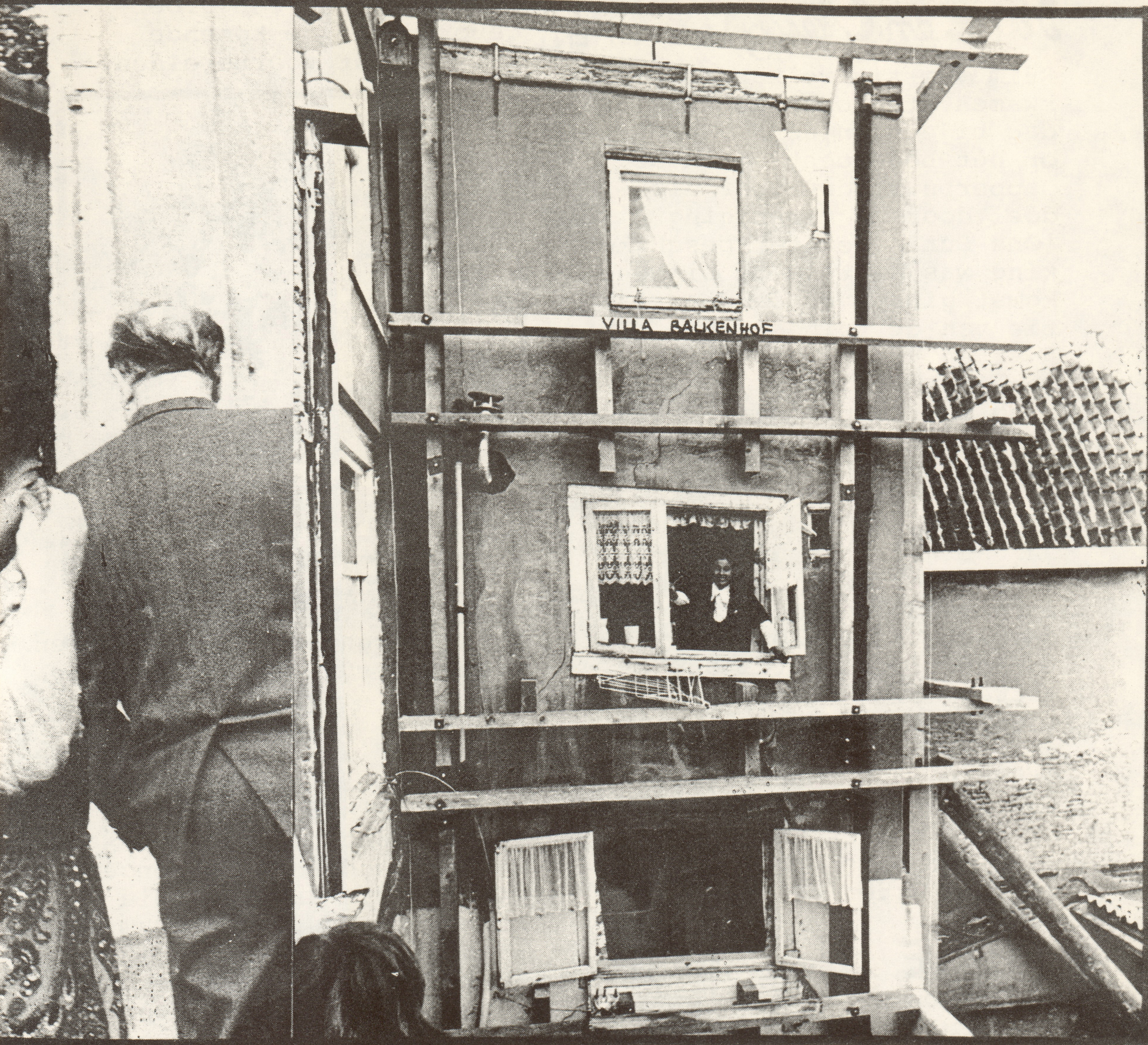
In alle vroegte werd ineens de eerste paal geplant
de huizen schudden in de buurt! Maar da's niet interessant!
Het SHELL pensioenfonds financiert, de H.B.M. voert uit,
en Gaus loopt hierbij glunderend rond, geeft voor de buurt
geen duit!
Vlietjonge staat ook aan zijn kant en ziet wel iets in Gaus
denkt: "als ik mijn zaak aan hem verkoop heb ik een ouwe
kous".

Ook Lalk staat met Gaus in kontakt, wil ook wel uitgekocht!
Dan komt er nóg eens zo'n kantoor waar eens de buurt tegen
vocht.
Maar ook al zijn wij lamgelegd, verslagen zijn wij niet,
't Bouwplan bepraten met de buurt is nog steeds niet geschied.
Kom op dan Gaus, kom H.B.M. we horen graag je woord
want we zijn allemaal weer thuis. Kom op, zoals het hoort!

Op het Bickerseiland zijn de eerste 150 van de 210 heipalen geslagen,die de kantoorkolos"de Narwal"moeten dragen. De buurt verzet zich tegen de bouw van dit gebouw,omdat het hun woonsituatie ingrijpend zal veranderen.
Op de foto rechts boven,ziet de lezer de eerste verandering in de woonsituatie:rond het bouwterrein gelegen huizen,moesten nadat de eerste paal in de grond geslagen was, onmiddellijk ingepakt en gestut worden.OpDonderda 15 september belden de bewoners ten einde raad L.Kuypers(wethouder) om hem alsnog de kans te geven persoonlijk de gevolgen van zijn foutieve beslissing aangaande de Narwal ter plaatse te bekijken.Door de luidknallende slagen van het heiblok gealarmeerd stemde hij er in toe,om smiddags met zijn baas Nieuwenweg te komen.Uitgerekend,toen de heiers hun werkdag erop hadden zitten, kwamen de heren eraan,zodat ze niet de aardbeving hoefden te voelen.
De volgende diskussie vond plaats.Bewoner tot Nieuwenweg: "Waarom heeft U toestemming gegeven om op deze wijze te laten heien"?Nieuwenweg:"Ik ben niet van plan op U vraag in te gaan.Als U een particulier zou zijn,wèl. Zoals ik vernomen heb,heeft u

T.N.O.een onderzoek naar het heien laten maken,als hun rapport uitwijst,dat er gevaar is,dient u onmiddellijk het stadhuis in te lichten."Bewoner:"Afgezien van T.N.O.,vertrouwen we het heien,zoals het hier gebeurt,niet." Nieuwenweg:"Er is bij ons een palenplan ingediend,dat technisch goed is,dus kan het uitgevoerd worden.De uitgebouwde keuken van Beaux is rot.De gemeente,die eigenaar is,wil het niet opknappen". Bewoonster:"Maar hoe zit het dan met de scheuren in ons huis?" Nieuwenweg:"Dit is normaal,deze panden moeten dit heien kunnen overleven.Alle eigenaren zijn aangeschreven om hun funderingen te onderzoeken,maar ze doen het niet".Nieuwenweg:"Een andere heimethode is onhaalbaar,er zitten al 150 van de 210 in er moeten nog 60 in,waarvan 3 in de frontlinie."Kuypers:"60 andere palen in de grond,(dit is technisch niet af te dwingen",vult Nieuwenweg aan") Kuijpers:"Dit is een politieke zaak.Morgen wordt er niet geheid.Ik moet hier B.& W.over spreken.Als er maandag geheid wordt is dit voor verantwoording van B.& W.niet voor Nieuwenweg." Bewoner:"Wie geeft het college daarbij advies" Kuypers:"Onze raadgevers zijn ambtenaren van B.& W." Nieuwenweg:"Jullie hebben T.N.O.,het college van B.&W.heeft ons." Kuypers:"Nieuwenweg reageert gek,maar hij wordt ook de

VERVOLG PAG 16

Rust en Vreugd BLIJFT ZITTEN

Ruim veertig volkstuinders kwamen afgelopen zondagmiddag bijeen in de SOV-kantine op het bodencentrum in de Dapperbuurt,die voor dit doel door de vereniging 'Ons Suriname' ter beschikking was gesteld.De bijeenkomst ging over de deportatie van de tuinders van Rust en Vreugd voor rijksweg 10.De tuimders voelden zich door hun organisatie verraden: "Het hoofdbestuur van de bond van volkstuinders zegt ja en amen tegen mijnheer de wethouder en het wijkcentrum Watergraafsmeer zegt dat de besprekingen met de gemeente bevredigend verlopen zijn", merkte een oude tuinder bitter op."Hun redenering is-als het aantal tuinen maar gelijk blijft-,waar die nieuwe tuinen liggen kan ze niet schelen"."Veel van ons kunnen het niet meer opbrengen naar die nieuwe tuinen te gaan",zei een vrouw

AKTIE ZONDER BESTUUR

"Op de tévé hebben die grote kopstukken het over het handhaven van het laatste groen,maar dat slaat kennelijk niet op onze tuinen".Alle aanwezigen waren verontwaardigd: "Ik heb een papier van de vereniging thuis gekregen" zei een vrouw,"waarop ik moest invullen waarnatoe en hoe ik wilde verhuizen. Ik heb dat papier niet ingevuld".Het bleek dat vele tuinders dat niet gedaan hadden."We moeten buiten het bestuur om zelf aktie gaan voeren",zei een man die al sinds 1931 op Rust en Vreugd zit,"we moeten iedereen in Amsterdam duidelijk maken dat we niet weg willen".Vanuit de bijeenkomst werd een groep gevormd die de komende akties gaat voorbereiden.

KROTTEN & FABRIEKSSLUITINGEN IN SURINAME.

Na de vergadering van Rust en Vreugd werden in de SOV-kantine dia's over Suriname vertoond,met uileg van de heer Kooks.Er waren beelden van de suikerfabriek in Mariënburg, die met sluiting bedreigd wordt,omdat de nederlandse aandeelhouders niet genoeg winsten uit deze kolonie kunnen slepen.Eerst kwam een plaatje van een prachtige witte woning met grote balkons omgeven door een prachtige tuin."U begrijpt het " zei de heer Kooks,"het gaat hier om stafwoningen". "Moet je kijken wat een krotjes",was de reaktie uit de zaal op het volgende plaatje,waar een aantal lage hutten met een roestig golfplatendak en hele kleine raampjes,omgeven door modderpoelen op te zien waren. "U begrijpt het",zei Kooks, "dit zijn woningen van rietkappers en mensen uit de fabriek".Er kwamen nog beelden van het aktiekomittee in vergadering bijeen,dat dagelijks ter plaatse aanwezig is om de fabriek voor sluiting te behouden en de leefomstandigheden te verbeteren. Als kontrast kwamen wat dia's

van een groepje gegoede blanke dames met mooie hoeden, die i.v.m. de verjaardag van de één of andere nederlandse koninklijkheid,hun opwachting bij de gouverneur maakten.

GEEN SOCIALE VOORZIENINGEN

Na de dia's werd gepraat over de moeilijkheden tussen nederlandse en surinaamse arbeiders en de redenen voor het gebrek aan solidariteit. Vroeger toen hier alleen maar een paar surinaamse studenten kwamen waren er geen moeilijkheden.Pas toen in grote getalen arbeiders kwamen ontstonden spanningen.In de 50-er jaren is dat begonnen, toen wierven grote maatschappijen als ADM en Verolme kontraktarbeiders in Suriname. Eén van de oorzaken van de grote trek nu is de grote werkloosheid daar,25%.Verder kent kent Suriname geen wetgeving zolas hier de W.W. en sociale zaken.Voor de ouden van dagen is er een soort bedeling,waarbij de steun vaak in natura gegeven wordt, zoals eten(rijst zonder vlees) Over de naar verhouding hogere werkloosheid onder Surinamers werd gezegd dat dit niet alleen een gevolg is van diskriminatie om huidskleur,maar dat ook veel bedrijven liever gastarbeiders in dienst nemen omdat hun rechtspositie in nederland zwakker is.Gastarbeiders accepteren eerder allerlei rot werk en slechte betaling,omdat ze bang zijn zonder werk te komen en over de grens gezet te worden.

KRAKERS IN TRANSVAALBUURT

Naar aanleiding van de moeilijkheden met surinaamse krakers daar werd gezegd dat er in die buurt b.v. ook een heleboel nederlandse krakers zitten.De suriamers- ook "legale" bewoners- worden als een duidelijk herkenbare groep met de vinger nagewezen ,zoals in de Nieuwmarktbuurt de hippies een duidelijk herkenbare groep vormen,waartegen mensen zich met hun onvrede keren.Iedereen was er over eens dat de werkelijke daders zo buiten schot blijven en de volksbuurten proberen onderling te verdelen.

DE KANTINE VAN DE VERENIGING ONS SURINAME IS OPEN OP.... vrijdagavond van 8 tot 12 uur;op zaterdag en zondag van 2 tot 12 uur.Tel.355049.

dapperbuurtvergadering op bodencentrum vrijdagavond

BREDERO VERKLAART OORLOG

De aktie WIE-BOUWT-BUURT gaat door.De aktie is o.a. gericht tegen de plannen van het Parool(spekulant) en Bredero (spekulant-bouwer) om de buurt rond de Wibautstraat te verpesten met een kantoorkolos van plus minus 50 meter hoog. Buurtbewoners maakten een alternatief plan,dat meer aandacht schonk aan het feit ,dat hier <u>mensen wonen</u> .
Dit plan werd aan Bredero overhandigd met het verzoek daarover met de buurt van gedachten te wisselen.Bredero deed de volgende toezeggingen:
1) Zij was bereid te komen praten.
2)Zij zou in ieder geval NIET MET BOUWEN BEGINNEN VOORDAT het gesprek had plaatsgevonden.
3)Zij was akkoord met datum, plaats en vorm van het gesprek: 22 sept.tijdens een open buurtvergadering in het Oosterhonk.

MAXIMALE WINSTEN !!

Ondanks alle mooie beloftes staat Bredero op 15 september plots in de buurt en stampt met veel vertoon zijn eerste paal de grond in.Eén dag daarvoor stuurde zij per brief haar oorlogsverklaring.Inhoud:
1) Wij weigeren te verschijnen op de open buurtvergadering.
2)Wij weigeren met bouwen te wachten tot na het gesprek met de buurt.
3) en als toppunt van onbeschoftheid weigert Bredero bovendien IEDERE vorm van gesprek met haar 'toekomstige buren'
Reden voor deze plotselinge ommezwaai:intern beraad van de Bredero-top(raad van bestuur).
Wat daar besproken is,laat zich raden:Bredero is een MAMMOET. Uitvoeren van kleine projekten is heel ongebruikelijk(wordt door Bredero zelf toegegeven) Waarom dan toch dit(voor Bredero kleine) projekt? Antwoord: Wat niet is,kan komen!Bredero zoekt een'ingang' in deze winstgevende metrostrook.(wordt door Bredero-vanzelfsprekend-ontkend) Tegelijk wil hij een bouwplan, dat de kantoor-en hotelfunktie van dit gebied versterkt,want dàt alleen garandeert in de toekomst maximale winsten voor haarzelf en haar vriendjes.

WARE GEZICHT MAMMOET

Het buurtplan is gevaarlijk,omdat het juist de WOON-funktie wil versterken(in het behoud van een woonbuurt,zit voor Bredero kennelijk een te magere winst.) Echt gevaarlijk wordt het plan pas,wanneer blijkt,dat het niet belachelijk genoeg is,m.a.w.dat het een kans van slagen maakt. Juist om dat kansje onmiddellijk de grond in te boren,daarom pleegt Bredero zijn achterbakse aanval op de buurt.Daarom wordt VAN DE KANT VAN BREDERO iedere vorm van redelijk overleg abrupt afgesneden.Daarom toont deze mammoet(adres:Nieuwe Gracht 6, Utrecht)plotseling zijn ware gezicht:een volkomen onbetrouwbare gesprekspartner,die maar één ding voor ogen heeft:het maken van maximale winst ten koste van alles en iedereen en zonodig met harde en onbeschofte middelen.

VERGADERING OOSTERPARK.......
De vergadering van 22 september is nu verplaatst naar vrijdagavond 29 september 8 uur Oosterhonk 1e Oosterparkstraat 12.Inlichtingen hierover 3e Oosterparkstr. 155hs tel.350050............

de prof. en z'n VRIENDJE VERVOLG PAG 12

Van elke vijfenzestig gulden krijgt meneer Vermeulen er dertien. Studenten boden aan om het boek zelf te gaan verkopen, om zo het boek iets goedkoper te maken, maar dat mocht niet.
Tja, en dat was dan het verhaal van de vriendelijke professor en zijn vriend.

Ko Penal

VERVOLG PAG. 3

om alle bezwaarden aan het woord te laten komen. Verder wil het comité een rapport van een onafhankelijke commissie en een centrale hoorzitting over Euromin, om de gemeenteraadsleden door wijkcentra, aktiegroeperingen en deskundigen te laten voorlichten.

VERZET IN NOORD EN WEST

Op de brief van het comité is intussen nog steeds geen antwoord gekomen. Toch kan de gemeente moeilijk voorbijgaan aan het verzet vooral in Noord en de westelijke tuinsteden tegen al die vervuilende en gevaarlijke bedrijven vlak in de buurt. Het zal er wel op neer komen dat er straks in een vloek en een zucht nog wat "inspraak" gegeven wordt. Rapporten over bijvoorbeeld de ekonomische voordelen en de milieuhygiënische bezwaren van Euromin zijn ook nog steeds niet gepubliceerd. Doordat pas in een laat stadium te doen ontneemt de gemeente de bevolking de mogelijkheid zich goed te informeren en voor te bereiden. Maar dat zal ook wel de bedoeling zijn.

STROHALM

De groep Strohalm Amsterdam (frans van mierisstr.132''') heeft deze week een adres aan de gemeenteraad gestuurd waarin zij het door B&W gevoerde industrialisatie beleid en de vestiging van Euromin afwijzen. Als de aard en de omvang van de werkloos heid in Amsterdam nieuwe industrievestigingen nodig maakt, stelt Strohalm, moeten dat vooral assemblage (inelkaar zetten van elders vervaardigde onderdelen zijn.

UITSPRAAK VROLIKSTRAAT PROCES

I.v.m. de aanleg van de metro vond de gemeente het ruim een jaar geleden nodig om de Plantanenweg en de Vrolikstraat te gebruiken om hier al het verkeer door te sturen wat normaal door de Wibautstraat richting centrum raast. Bij het rooien van de eerste bomen hiervoor kwam er verzet van de omwonenden. De gemeente beweerde dat hierover met het wijkcentrum overeenstemming bereikt was. Maar de bewoners wisten van niets! Deze bomen moeten blijven', verscheen er overal in de buurt op spandoeken. Om een brede stoep, bomen in de straat en speel ruimte voor kinderen te behouden werden gemeentewerkzaamheden sistematies en met sukses geboikot, waarbij politie-optredens niet van de lucht waren. Zo ook tijdens een aktie van buurtbewoners op zaterdagochtend 11 sept.1971, waarbij olie over de straat gegooid en leuzen gekalkt werden. Men arresteerde die ochtend 8 mensen, omdat ze voor de leefbaarheid van hun buurt opkwamen. De bomen bleven en de weg werd minder breed.
Meer dan een jaar later, op 20 sept. jl. moesten 4 van de 8 mensen voor het gerecht verschijnen. Drie waren aanwezig. Hun werd ten laste gelegd: Openbreken van de weg, het gooien van stenen, met olie bedekt op de weg, woorden op de weg stellen (kalken).
De officier eiste boetes van f.25 tot 100 of van 3 tot 10 dagen. "Wij hebben aan de aktie meegedaan als verzet tegen de bedreigingen van de gemeente". "Blijkbaar hebben alleen zulke akties resultaat, naar zachte akties wordt toch niet geluisterd". De rechter vond echter maar een punt bewezen, nl. het openbreken van de weg. Een jongen kreeg daarvoor 50 gulden boete. De andere twee werden vrijgesproken.

Tram en Bus winnen van Metro!

NIEUW RAPPORT VAN DE LASTIGE AMSTERDAMMER TOONT AAN:
METRO VERLIEST VAN TRAM EN BUS.

Deze maand komt er een vergelijkend onderzoek uit, waaruit hier een paar voorproefjes:

Voor dit onderzoek zijn 11 punten gekozen. Er is van elk vertrekpunt naar ieder ander punt met de tram en of bus op zaterdagmiddag gereden. Dat zijn 11 x 10= 110 ritten of 55 retours.
Twee ritten hebben wij langs een andere route dubbel gereden, er zijn dus 55 + 2 = 57 ritten met het GVB gemaakt.
Daarna is aan de hand van gegevens over de Stockholmse en Rotterdamse metro berekend hoe lang de reistijd met de metro volgens het Amsterdamse stadsspoorplan is
Daarna bij de derde berekening nemen wij de snelheid van een tram.

METRO VERLIEST 11 KEER

Wat kwam er uit te voorschijn?
De metro levert inderdaad een kortere reistijd op dan de tram en bus onder de tegenwoordige omstandigheden, op 7 ritten na.
Als tram en bus echter niet door auto's gehinderd worden, verliest de metro 11 keer met 6 of meer minuten en wint slechts 6 keer met 6 of minder minuten. In de overige gevallen zijn de verschillen hoogstens 5 minuten winst of verlies.
De tijdwinst van de metro is dus niet zo progressief als de uit de pan stijgende kosten.
Wij moeten door de zure appel heenbijten om ondergronds niet eens sneller te worden vervoerd. Dat zien enkele mensen ook en zij bepleiten het bij de Oostlijn te laten.

RUIM BAAN

Bij de gereden ritten zijn de werkelijk genoteerde tijden in rekening gebracht met boffers en pechgevallen. Om deze uitschieters op te heffen zijn ook de gemiddelde tijden van uit ieder punt berekend.
De gemiddelde reistijd van 11 ritten in de binnenstad en de aangrenzende negentiende-eeuwse wijken is voor de metro ronduit beschamend, maar 1 minuut korter dan de juist daar zo door files en stoplichten gehinderde trams en bussen.
Geeft men het bovengronds openbaar vervoer ruim baan, dan klopt dit de metro op die betrekkelijk korte afstand met 6 minuten, toch een merkbaar verschil!

2de Metropersdag september 1972
Lastige Amsterdammers in actie!!

BOVENGRONDS OPENBAAR VERVOER

Bij de berekeningen voor de metro is van de in de propaganda-folders genoemde 6-minutendienst uitgegaan en een wachttijd van 3 minuten op de metrotrein.
In Stockholm, het voorbeeld voor Amsterdam, is de beloofde hoge frequentie nooit uitgevoerd, de cijfers in het rapport liggen voor de metro daarom aan de gunstige kant.
Het massale vervoer wordt op warenhuizen, grote hotels en kantoorpanden gericht. Naar uw woning zult u wel wat verder moeten lopen, aangenomen dat u nog in Amsterdam kunt blijven wonen.
Het volledige werk is binnenkort te bestellen bij de Lastige Amsterdammer. Informatie Koffiebar Roodmerk, Bethaniënstraat 20, tel. 253150

DE GOUDEN FLAT

door Robert Hartzema

thriller-feuilleton deel 3

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE;
INSPEKTEUR ROOMBOTER WORDT 'SMORGENS VROEG UIT ZIJN BED GEBELD OMDAT VLAKBIJ ZIJN HUIS, UIT DE SLOTERPLAS EEN LIJK ZONDER HOOFD IS OPGEVIST. VOORDAT HIJ OP ONDERZOEK KAN UITGAAN KRIJGT HIJ EERST INSTRUKTIES VAN HOOFDINSPEKTEUR HARKEMA.

De hoofdinspekteur tilde zijn voeten van het bureau en liet ze met een klap op de grond neerkomen. Hij boog zich naar voren en wees met zijn dikke vinger naar een stapel rapporten die op tafel lag.
Ik heb het rapport van het lab gekregen, zei hij, het ziet er naar uit dat dit het lijk is van de deurwaarder die enkele dagen geleden als vermist is opgegeven. Zolang het hoofd ontbreekt voel ik er echter weinig voor om zijn vrouw met het lichaam te konfronteren, dus we wachten nog maar even met haar in te lichten. Dat hoofd komt vast nog wel op de proppen en het lijk ligt rustig in de koelkast.
Hij nam een pakje Golden American van de tafel, pakte er een uit en hield het inspekteur Roomboter voor. Deze pakte een sigaret, kwam moeizaam uit zijn stoel overeind, rommelde in zijn zakken naar lucifers, vond een doosje met een heleboel afgebrande en gaf tenslotte de hoofdinspekteur een vuurtje. Harkema inhaleerde de rook diep en zuchtte.

-Het probleem is vrij simpel, zei hij op vermoeide toon als iemand die altijd alles aan iedereen moet uitleggen. De deurwaarder werd vorige week maandag door zijn vrouw als vermist opgegeven. Toen hij woensdag nog niet boven water was, is inspekteur Meyering naar zijn vrouw gegaan voor de nodige inlichtingen en een pasfoto. Daarna heeft hij op zijn kantoor inlichtingen ingewonnen. De man werkte bij het makelaarskantoor Roest, en moest achterstallige huurders tot betaling aanmanen. Het bleek dat hij bijna elke maandagmiddag afwezig was, zonder dat men wist waar hij dan uithing maar er werd niet op gelet want hij had een vrij grote zelfstandigheid
Nu duidt de regelmaat van de maandagmiddagen op iets waar hij alleen op die middag naar toe kan. Aan een hoertje hier of daar hoeven we dus niet te denken want dan had hij minder opvallend op verschillende dagen met haar af kunnen spreken. Het meest waarschijnlijke lijkt mij dus dat hij zoiets als besloten filmvoorstellingen bezocht. Nu is in een van de duurste flats van Roest een filmklup die zich zelf 'climax' noemt. Het is misschien het beste dat je daar eens gaat rondneuzen. Het schijnt dat er nog een paar verdiepingen leeg staan in die flat dus je kunt gewoon naar het makelaarskantoor gaan en een sleutel vragen om zo'n flat te bezichtigen. Het is waarschijnlijk het beste dat hun voorlopig nog maar niets verteld wordt, dan kun je ongestoord rondkijken. Zodra je iets verdachts hoort moet je direkt bellen. Onderneem liever niets op eigen houtje!
Inspekteur Roomboter knikte als of hij het daar geheel mee eens was.

Vervolg feuilleton

Hij liet ongemerkt zijn sigaret op de grond vallen en trapte hem met zijn hak uit.
Harkema zat alweer over zijn rapport gebogen en hoorde of zag niets meer.

****

Ten westen van de Sloterplas loopt een brede vierbaansweg, de Minister Luns Boulevard. Toen deze onfeilbare staatsman zich tenslotte uit de politiek terugtrok heeft men niet nagelaten om een van de mooiste stukken asfalt naar hem te noemen. Gelegen tussen de President Nixonlaan en de Generaal Francoweg is het de duurste straat van de hele presidentswijk.
Het was een kille vrijdagmiddag en het liep al tegen vijven toen inspekteur Roomboter in zijn donkergrijze fiat 850 boulevard reed op weg naar de 'gouden flat van het makelaarskantoor Roest. Het had hem een groot gedeelte van de middag gekost om de sleutel in handen te krijgen van de verdieping die nog leeg stond, want de heer Roest sr. scheen alle eventuele huurders zelf te woord willen staan. Onder het genot van een glas whisky met ijs had inspekteur Roomboter de anderhalfuur durende loftuitingen over de flat over zich heen laten gaan. Op de stoel naast hem lag de vierkleurenfolder waarin alle heerlijkheden van deze oase van woongenot nog eens werden opgesomd.
De representatieve ligging, het uitzicht over de Sloterplas met de zeilbootjes, de aluminium droomkeuken, de ingebouwde bar in de zitkamer, het toilet met de rose bloemetjes op de pot. Een dichterlijke lofzang op de luukse die een blijvende indruk op al zijn zakenrelaties zou maken. Nou ja dat mocht ook wel voor een huur van twaalfhonderdenvierenzestig guldentjes.
Inspekteur Roomboter beet op de duim van zijn rechterhand en stuurde met de linker zijn auto de priveparkeerplaats op. Hij parkeerde onder een kolossaal bord waarop met sierlijke krulletters geschreven stond:

Deze GOUDEN flat werd gebouwd door Frederikson Pensioenfonds Slechts enkele etages zijn nog vacant. Te bevragen bij J. Roest makelaar te Amsterdam.
De ingang werd versperd door een enorme chevrolet waarvan het rechterspatbord was ingedeukt. De achterbank was er uitgesloopt en de vrijgekomen ruimte werd evenals de achterbak volledig in beslag genomen door op elkaar gestapelde kratten WORDT VERVOLGD!

BICKERSEILAND

vervolg van pag 9

hele dag op zijn nek gezeten."
Een bewoonster vertelt dat smiddags met een doffe dreun een betonelement van de zand-en grindopslagplaats is omgevallen door het heien.Zij vraagt of de heren er even naar zouden willen kijken "Tenslotte spelen onze kinderen daar er had net zo goed een kind onder kunnen komen".
Zo ziet u op de middelste foto Kuypers,zich in de hoek staan schamen,als hij merkt dat een bewoonster huilt.
Op de foto links boven,ziet U Kuypers de mening vragen van de heer van Zanten,inspecteur bouwtoezicht,diens gezicht spreekt boekdelen.
Foto linksonder:Daarna hield Bouw- en woningtoezicht stille omgang door de buurt.